

Bir Resme Bir Şiir 97 Kardelen

– S.SAMYELİ · 24 Temmuz 2013

Dün gibi hatırlarım Dünyaya gelişini
Yâd ettikçe o günü duruyorum Kardelen
Silemem hafızamdan o masum gülüşünü
Siper ettim sinemi koruyorum Kardelen

Yumuk yumuk ellerin ay karası gözünle
Meleklere eş değer masumane yüzünle
İlk kez baba diyen o ömre bedel sözünle
Her gece bin bir hayal kuruyorum Kardelen

Sararmış albümlerde resimlere baktıkça
Yokluğunun acısı yüreğimi yaktıkça
Efkarım duman duman kan beynime çıktıkça
Kaderi tam ahından vuruyorum Kardelen

Kader mi ayırmıştı yoksa kullar mı bizi
Hangi kanun kopartır babasından bir kızı
Kimin eseri bilmem içimizde ki sızı
Suçumuz neydi diye soruyorum Kardelen

Yokluğunun acısı ruhuma elem kardı
Düşün düşün sonu yok bedeni dertler sardı
Neşter vurdu tabipler senli yüreği yardı
Kâbuslarımı hayra yoruyorum Kardelen

Et tırnaktan ayrılmaz sen benim tek kızımın
Hasretinden öldüğüm ciğer parem kuzumsun
Şu alnıma yazılan en mukaddes yazımsın
Senin ile engine yürüyorum Kardelen

Sen olmasan belki de yaşamak dan bıgarsım
Cani olurdu bil ki insanlık dan çıkardım
Namluya kurşun sürer tam beynime sıkardım
Bedeni senin için sürüyorum Kardelen

Kaderin ayrı dūşürdüğü baba ile kıza armağanımdır.
Mutluluk kapında köle olsun Yusuf kardeş.